

שיל"ה, שיל"ה מ"ש"ה, שהיא המורשה שלו, ומשום זה נאמר בו עד כי יבא שיל"ה, שלו (שליה) וראוי, הוא הגה את הנח�.

ול"ז יקח"ת עמי"ם, משום שהוא בן צקר בן קה"ת בן עמר"ם, בן עם רם, שנאמר בו ובני רחבה רבו למללה, והרג את הנטש, וחלו בים וביבשה וברקיע, וכמה בעלי קרכות ערכו עמו קרב על הים, כמו שנאמר שם אניות יהלון, בים של התורה, שאוֹן אניות, העינים שמטפלות בתורה, וכמה אניות מהם נשברו ונפלו לים.

עד שפבא מורה שלו, ורקורע את ים התורה, וסוס ורכבו רמה בים, שהוא הנחש ובת זוגו, שהיא הסופה שלו, והוא העביר עלייה את ישראל שלא טובעים בו. וזה שפטוב ובני ישראל הלו כביבשה בתוך הים.

בראונה בים באוטו חמר, בגאליה האחורונה הכל בים של התורה, התמזה שלוש קרכוע בו את הים, זה קולם, משום שעליו התגלמה זרוע יהו"ה, שנאמר בה זרוע יהו"ה על מי נגלה.

באוטו זמן שנעابر אותו הנחש הרע מן הים,سلط הנחש הקדוש, ובאותו זמן (שם רמש אין מספר חיות קטנות עם גוזלות), הולכות האניות בהבטחה בים, שלא טובעות, שהרי רוח הסערה העברسلطונה מהים של התורה, ובאותו זמן שם רמש ואין מספר וגומר, שם אניות יהלון ליתן זה יצרת לשחק בו, והוא השם עצםם. וזה שפטוב שיתו לבכם עמהם, וזה שפטוב שיתו לבכם להילה וגומר, וכלם אליך ישברון לחת אכלם בעתו, שכן עתות התורה, כמו שאמרו

מורשה דיליה, ובגין דא בגיניה אטמר ביה עד כי יבא שיל"ה, דיליה (נ"א דיליה) וראוי, איהו קטיל לחויא.

ול"ז יקח"ת עמי"ם (שם). בגין דאייה בן יצחר דאטמר ביה (דריה"א מג י) ובני רחבה רבוי למלאה, וקטיל לחויא, וחייב רחבה בימה וביבשתא וברקיע, וכמה מאירי קרבין אגחו עמייה קרבא על ימא, כמה דעת אמר (תהלים כד י) שם אניות יהלון בימה דאוריתא, דאיינו אניות עיגין דמסתכלין באורייתא, וכמה אניות מניהם אטברו ונפלו בימה.

עד דיתני מורה דיליה, וקרוע ימא דאוריתא, וסוס ורכבו רמה בים, דאייה חויא ובת זוגיה, דאייה סוסיא דיליה, וαιיה עבר עליה לישראל שלא טבעין בה, הדא הוא דכתיב (שמות יד ט) ובני ישראל הלו ביבשה בתוך הים.

בקדמיה בימה בהוא חמר, בפורךנא בתרייתא פלא בימה דאוריתא, מטה דיליה וקרוע ביה ימא דא קולמוס, בגין מטה דיליה אתגלייא זרוע יהו"ה, דאטמר דעליה אתגלייא זרוע יהו"ה על מי נגלה.

ביה (עשיה מג א) זרוע יהו"ה על מי נגלה. **ביהוא זמנה דאט עבר בהוא חויא בישא מן ימא, שליט חויא קדישא, וביהוא זמנה** (שם רמש ואין מספר מיזה קטנות עם גוזלות), **אזליין** אניות בהבטחה בימה שלא טבעין, דהא רוח סערה אט עבר שליטנותיה מן ימא דאוריתא, וביהוא זמנה שם רמש ואין מספר וגומר, שם אניות יהלון ליתן זה יצרת לשחק בו (תהלים קדכח). **ויהי חדי עמהון,** הדא הוא דכתיב (תהלים מה י) **שיתו לבכם להילה וגומר,** **לחולה כתיב, וכלם אליך ישברון לחת אכלם בעתו,** (ראיון עותמי דאוריתא